A pártmunka tapasztalatai

A termelőszövetkezetek patronálásának tapasztalatai a veszprémi járásban

Sok szó esik — és sok helyen — a termelőszövetkezetek gazdasági és politikai megerősítéséről. Ez a munka — akárcsak annak idején a szövetkezetek megalakítása, megszervezése volt — akkor lehet igazán sikeres, ha társadalmunk egészének ügyévé válik. Szövetkezeteink túlnyomó többsége ma már gazdasági eredményeivel igen komoly mértékben hozzájárul ahhoz, hogy az egységes paraszti osztály kialakulása egyre nagyobb ütemben haladhat előre. Szövetkezeteink tagságának nemcsak munkafegyelme, gondolkozásmódja, hanem kulturáltsága is egyre magasabb színvonalú, egészségesebb. Mindez társadalmunk egészének az eredménye.

Ismeretes az a sokirányú segítség, amelyet államunk nyújtott és nyújt a szövetkezeteknek. Gépek, hitelek, épületek, műtrágya, egyéb nagyüzemi kedvezmények mellett a falura küldött káderek tízezrei segítik országszerte szövetkezeteinket a minél egészségesebb gazdaságok kialakításában, megerősítésében. Párt, tanács, tömeg- és társadalmi szervek szinte naponta adnak új meg új segítséget ott, ahol erre szükség van. E sokirányú segítségnek egyik legjelentősebb formája munkásosztályunk állandó gondoskodása, társadalmi munkája, a szövetkezetek patronálása.

A patronálás fő iránya politikai jellegű, bár ezrével lehetne példákat hozni kifejezetten gazdasági segítségre is. Milliókra rúg azon társadalmi munkaórák értéke, amelyeket a patronálók gazdasági épületek építésére, megjavítására, villany, víz bevezetésére, gépek kijavítására fordítottak.

A veszprémi járásban a teljes átszerveződés előtt is volt egészséges patronálási mozgalom. Jelenleg mintegy negyven üzem vezetői és munkatársai járnak rendszeresen szövetkezetekbe és segítik őket munkájukban.

Nem egy helyen gond volt még az elmúlt nyáron — főleg a munka dandárja idején — a kapálással. Az asszonyok, családtagok bevonása akadozott. Egyszeriben elfelejtették sok helyen, hogy „egyéni" korukban izzadt az egész család, zavarta őket maga a munka még napkelte előtt a mezőre, hogy menjenek valamire. Így volt többek között Tésen is, ahol 350 katasztrális hold krumpli tengett-lengett egy ideig, gondosabb kezekre várva. Az Ernő-bánya bányászai bizony nem nézték tétlenül, amit láttak. Kapát fogtak maguk is, de azért jobbról-balról maguk mellé hívtak egy-egy tsz-tagot is, nehogy idő előtt elmenjen a kedvük a kapálástól. Közben aztán esett szó bőven arról, hogy mi lenne ebből az országból, ha a bányászok is otthagynák a „frontot", mert most már „nem az övék".

Probléma volt az is, hogy az iskolaigazgató a párttitkár is. Sok a munkája az iskolában, keveset ér rá törődni a párt ügyeivel. A bányászok segítségével megtalálták az új titkárt a párttagok között.

Gyulafirátóton a tervkészítéssel nem boldogultak. A Beszálló-akna főkönyvelője segített — többek között — a terv elkészítésében is.

Veszprémfajszon megbetegedett a főkönyvelő, éppen a tervkészítés és a zárszámadás előkészítése idején. A Bánya Vegyesüzem emberei máris kint voltak, segítettek, hogy időre kész legyen, ami szükséges.

A pártszervezetek megerősítése érdekében végzett politikai munka egyik kiemelkedő eredménye, hogy a járásban mintegy negyven ember kérte soron kívüli felvételét, nem is szólva a tagjelölt-idővel belépők számáról. Angyal Mihály például egyedül öt elvtársat javasolt felvételre.

Napjainkban a tíznapos politikai iskolákat mindenütt a patronáló üzemek dolgozói vezetik. A példák, melyeket a politikai anyag könnyebb megértetésére felhoznak, rendszerint a közös munkából, közös élményekből fakadnak. Érthető, hogy nagy a sikerük ezeknek a tanfolyamoknak.

A politikai felvilágosító munka, a viták, vitaestek mellett gondoskodnak arról is az üzemek, hogy egyéb kulturális kérdésekben is tájékozódhasson a falu. Orvosokat visznek magukkal, akik egészségügyi előadásokat tartanak, kultúrcsoportjaik színvonalas műsoraival pedig nevelnek, szórakoztatnak és jutalmaznak is.

Előfordul nemegyszer, hogy kádergondokkal áll elő egy-egy község, egy-egy szövetkezet. Elnök kellene a tanácshoz, szövetkezethez, jó KISZ-titkár, táncscsoportvezető a fiatalok közé. Ha nem is minden esetben, de leggyakrabban ezeken a kérdéseken is segítenek. Hajmáskéren például olyan tanácselnök van, akit a patronálók küldtek maguk közül a faluba.

A kapcsolat munkások és termelőszövetkezeti tagok között egyre barátibb, bensőségesebb. Ma már nemcsak az ünnepségek díszelnökségeiben foglalnak helyet kölcsönösen, mint meghívott és megtisztelt vendégek, hanem egymás asztalánál, nemritkán családi ünnepeken is. Gyakran esik szó ilyenkor a vezetés módszereiről, a munkával kapcsolatos tennivalókról. Mostanában például arról beszélgetnek értekezleteken és az előbb említett összejöveteleken is, hogy mit kellene tenni a nőtanács segítségével annak érdekében, hogy minden család kössön szerződést legalább évi húsz kilogramm baromfi átadására. Arról, hogy meg lehetne valósítani a népfront aktivizálásával azt, hogy minden falusi családnak — a falun élő nem szövetkezeti tagokra gondolnak — legyen 20 munkaegysége. Mindkét gondolatnak egyre népesebb a tábora!

Hasonló módon vonják be egyre nagyobb tömegekben a falusi KISZ-szervezetek fiataljait is a munkába. Általában a szervezetek szóbeli megerősítésénél kezdik, s szinte a patronálókkal folytatott baráti beszélgetésekből nőnek ki a KISZ politikai körök új hallgatói, az öntevékeny kultúrcsoportok új, lelkes és legtöbbször igen tehetséges tagjai. A város és falu „vetélkedései", a meghívásos kultúr- és sportrendezvények, szellemi olimpiászok sikeréi tanúskodnak arról, hogy egyre tartalmasabbak és eredményesebbek az üzemi és falusi fiatalok kapcsolatai.

Van, persze hogy van még egy sor probléma is. Az eredmények harcban születnek, s ennek a harcnak a részvevői falun nem elsősorban a patronálók. A falunapok, pártnapok, politikai és kulturális előadások irányt mutatnak csak, de nem magát a feladatot oldják meg. A feladatok megoldásában már ott kell lennie magának a falunak, vezetőinek és dolgozóinak, párttagnak és pártonkívülinek, nőnek, fiatalnak, családtagnak és nyugdíjasnak is, kinek-kinek a maga képességeinek megfelelően. A patronálók a feladatok megoldásában is példát mutatnak, nagyszerű eredményeket érnek el, s aztán egy időre rábízzák a falut a falura. Mint idősebb, tapasztaltabb testvér, a mesterfogások elsajátítását a fiatalabbra. De a szívük és a szemük azért mindig rajtuk van, s ahol segíteni kell, már ott is vannak. Biztatnak, buzdítanak, bátorítanak, lelkesítenek. S hogy nem eredménytelenül, sőt, hogy egyre nagyszerűbb eredményekkel, mutatja szövetkezeteink fejlődése minden területen.

Vágvölgyi László

Forradalmi nyomolvasók a megyei pártbizottságon

Pirosnyakkendős úttörő küldöttség kereste fel csütörtökön Pap János elvtársat, az MSZMP Központi Bizottságának tagját, a megyei pártbizottság első titkárát. A pajtások a Veszprém város úttörő csapatainak küldöttei, a forradalmi nyomolvasó mozgalomban kiváló eredményt elért úttörők közel másfél óráig a kérdések özönét zúdították a megyei pártbizottság tagjaira. Pap János elvtárson kívül jelenlevő Vándor József elvtárs, Kiss János elvtárs, a megyei pártvégrehajtó bizottság tagjai, Kiss Gyula elvtárs, veterán kommunista alig győztek válaszolni az érdekes kérdésekre.

Nehéz lenne mind felsorolni, amit a pajtások megkérdeztek. Figyelmesen hallgatták Pap elvtárs szavait, mikor Horváth Rózsi pajtás kérésére az iskolák államosításáról beszélt, vagy az eleven kis hatodikos ének-zenei általános iskolás Rácz Andris kérdésére válaszolt.

— A fiatalok akkori életéről meséljek? — kérdezett vissza Pap elvtárs Bartha Zsuzsinak, az 1. sz. leányiskola tanulójának kérdésére. — Nehéz azt nektek megérteni, elhinni, gyerekek.

Az arcokat figyelem. Tiz gyerek, most letették a ceruzát, nem jegyeznek. Kell ezt jegyezni? Nem fejezi el azt az ember, ami különös, szinte hihetetlen. Hogy is hihetnék ezek a tizenkét-, tizenhároméves gyerekek, hogy valakinek nem volt ennyi idős korában ünneplőruhája, nem volt nagykabátja télen, s nem is azért nem volt tízóraija, mert otthon felejtette...

Ha Móricz Zsigmond novelláját olvassák, a „Hét krajcár"-t, talán különösnek, hihetetlennek találják a proletársorsot, de a közvetlen élményből fakadó elbeszélésnek különös ereje van. Én nem tudom, de jól esett, mikor mosolyogtak azon, hogy egy családban több gyerek hordta ugyanazt a cipőt... Jólesett a mosoly — én valami nagyon szépet olvastam ki belőle, ezek a gyerekek nem is tudják elképzelni, hogy mi az a nyomor... Ezeket a gyerekeket, ha megkérdezik, hogy meséljenek, hogy élnek, az úttörő mozgalomról, a tanulásról mesélnek. Az ő gyerekkori emlékeik között egy-egy izgalmas matematika óra, egy nehéz iskolai dolgozat lesz a kiemelkedő élmény, izgalmas emlék. S így van ez jól, ezért dolgoztak, harcoltak olyan sokan.

A pirosnyakkendős pajtások egy napon majd a csapatuk elé állnak, beszámolnak, hogy mit hallottak, mit tanultak ezen a beszélgetésen. Elmesélhetik, hogy a megye pártvezetői milyen fontosnak tekintik az úttörő mozgalmat: egyenrangú partnerként társalogtak velük.

(SZ. M.)

Tudósítóink írják

Bakonypéterden tizenegy forinttal magasabb egy munkaegység értéke, mint tavaly

A zirci járás egyik jól megalapozott termelőszövetkezete a bakonypéterdi Összefogás Termelőszövetkezet az elmúlt napokban tartotta az 1960-as gazdasági év zárszámadását. Gazdag zárszámadás volt, ez a tavalyinál 11 forinttal nagyobb az egy munkaegység értéke. Ezzel nem minden termelőszövetkezet dicsekedhet.

— Az egy munkaegységünk 45 forintot ér — mondta a továbbiakban Mecséri elvtárs, a tsz agronómusa —, ebből 18,47 Ft értékű a természetbeni, a többi készpénz. Megemlítette a beszámoló, hogy a termelőszövetkezet 200 százalékra teljesítette gabonaértékesítési tervét. Hízottsertésből tíz százalékkal adtak le többet a tervezettnél. A marháknál a minőség terén értek el eredményeket.

Ezek után Mecséri elvtárs részletesen elemezte a bevételi források hozamait, az áruértékesítés után kapott kedvezményeket és a gazdasági beruházásokat. Ezek közül említésre méltó, hogy a termelőszövetkezet az elmúlt gazdasági évben 300 ezer forintot gépállományának gyarapítására fordított, és ebből 70 ezer forintot saját erőből ruházott be.

A beszámoló végén néhány jól dolgozó tagot szorgalmas munkájáért dicséretben részesített. Többek között dicséretet kapott Czimmermann Alajos, aki feleségével 33 791 forintot keresett, valamint Sulcz Magdolna és Varga Magdolna KISZ tagok, akik 258, illetve 240 munkaegységet teljesítettek, és az után 11 600, valamint 10,600 forintot kaptak. A legnagyobb jövedelmet elérő család évi jövedelme 53 910 forint volt.

A közgyűlés után ünnepi ebéden vettek részt a meghívott vendégek. A közgyűlésre a patronálókat is meghívták, akik zenekarukkal együtt jöttek el.

Varga Zoltán

A második év zárszámadása Marcaltőn

A faluban csizmás, bakancsos emberek tapossák a sarat, ünneplő ruhába öltözve, prémes kabátban és nagykendőkben közelednek a kultúrház felé. Arcuk derűs, mosolygós.

A kultúrház előtt gyülekezik a nép, a nagyterem már majdnem megtelt. De még mindig jönnek a késve érkezők. Zárszámadását tartja ma a Rábaparti Termelőszövetkezet.

Berta Balázs, a termelőszövetkezet elnöke egy év eredményes munkájáról számolt be, melynek kézzelfogható bizonyítéka, hogy munkaegységenként 29,80 forint az osztalék. (Tavaly 20,49 forint volt.) Elmondotta, hogy a tagság zöme 300 munkaegység felett teljesített, ami a szorgalmas munka eredményét tükrözi. Az összes munkaegység felhasználásuk 66 081. A közös munkában rendszeresen részt vevő tagra 370 munkaegység jut. Példamutatóan helyt álltak termelőszövetkezetünkben a női dolgozók is. Klózer Magdolna 180, Nagy Józsefné 195,69, Horváth Etelka 221,40, Varga Aranka 222,70, Győri Andrásné 202,50 munkaegységet teljesített.

Termelőszövetkezetünk — mondotta az elnök — az 1960-as gazdasági évben 163 db hizott állatott (borjút és szarvasmarhát), 281 db szerződött sertést, 38 db juhot és 2681 darab baromfit adott el. Igy állatértékesítési tervünket 116,3 százalékra teljesítettük. Ezzel párhuzamosan elmondhatjuk, hogy a növénytermelés, állattenyésztés, segéd- és feldolgozó egyéb üzemi tevékenységből származó összes bevételünk 2 434 942 forint volt. Beruházási tervünket is teljesítettük. Az elmúlt gazdasági évben egy sertésfiaztatót építettünk 136 114 forint értékben. Egy 300 férőhelyes juhhodályt 61 309 forint értékben, egy 3000 férőhelyes csibenevelőt 62 449 forintos költséggel. Vásároltunk egy eszközhordozó traktort 64 000 forintért, egy LE 25—30-as traktort 99 485 forintért, egy LE-s 30—45-ös univerzális traktort 96 000 forintért, egy RS —09-es vetőgépt 17 900 forintért, és egy UTOS 45-ös ekét 8918 forintért. Termelőszövetkezetünk gazdálkodásból származó tiszta vagyoni növekedése 853 386 forint.

A növénytermelési tervünkben terveztünk 548 790 forintot, bevételünk lett 594 560 forint. A többletbevételként mutatkozó 45 770 forintot teljes egészében a cukorrépa-terv túlteljesítéséből nyertük.

A kertészeti brigád egyik legszervezettebb, legösszetartóbb egysége volt termelőszövetkezetünknek. Az egyes kertészeti növények közül a vöröshagymánál 80, paradicsomnál 120, zöldpaprikánál 102, és a kései káposztánál 220 mázsás átlagtermést értünk el kh-ként.

Ezután Berta elvtárs ismerteti a tagsággal a jövő gazdasági év feladatait. Legfontosabb feladat a rétek, legelők terméshozamának megemelése, amelyet részben érett istállótrágyázással, műtrágya kiszórással, részben pedig pihentetéssel kívánjuk elérni. A megritkult faállomány pótlására 46 ezer facsemete elültetését tervezzük. Megkezdjük legelőink erdősávokkal való pásztázását. Tehenészetünkben bevezetjük a házi törzskönyvezést. Igy mód nyílik a gyenge teljesítményű egyedek kiselejtezésére és a jó teljesítményűek utódainak kiválogatására és felnevelésére. A jövőben 40-es csoportokban kívánjuk értékesíteni hízó-bika leadásunkat, igy lényegesen magasabb nagyüzemi felárhoz jut termelőszövetkezetünk.

A beszámoló után a brigádvezetők számoltak be egyéves munkájukról. Fiérpasz Mihály növénytermesztési brigádvezető a növényápolási munkák területi felosztásának eredményeiről számolt be. Visi János a női dolgozók és a fogatos munkaerők munkáját értékelte.

Sass elvtárs, a járási pártés tanács végrehajtó bizottságának nevében köszöntötte a tagságot. Örömét fejezte ki a jó eredmények felett. Elismerően beszélt a termelőszövetkezet vezetősége és tagsága szorgalmas munkájáról.

Befejezésül a helyszínen került sor a közös vacsorára, a mulatságra.

Molnár István

Eredményes munkát végeztek az állandó bizottságok

A Marcaltői Községi Tanács Végrehajtó Bizottsága beszámoltatta az egyes állandó bizottságokat az elmúlt év munkájáról.

Az egészségügyi és szociálpolitikai állandó bizottság munkájáról dr. Ébner Zoltán számolt be. Elmondotta, hogy a bizottság negyedévenként rendszeresen tartott ellenőrzéseket a községben. Több esetben vizsgálta a termelőszövetkezet állattelepét, a községi tejcsarnokot, az italboltot és gondoskodott a községben élő idősebb lakók szociális segélyezéséről. A művelődésügyi állandó bizottság munkájáról Laki Imre elvtárs elmondotta, hogy az állandó bizottság az éves tervét sikeresen végrehajtotta. A mezőgazdasági állandó bizottság munkájáról id. Letykó József tájékoztatta a végrehajtó bizottságot.

Az elhangzott beszámolók után a végrehajtó bizottság tagjai elmondották észrevételeiket, javaslataikat az egyes állandó bizottságok munkájáról és közösen kidolgozták éves munkatervüket. Egyhangúlag elhatározták, hogy minden negyedévben két alkalommal tartanak üléseket. Ezeken az üléseken megtárgyalják az elmúlt időszak eredményeit és hibáit, és tájékoztatják a végrehajtó bizottságot.